Visualització

Per DavidG el dv., 22/11/2019 - 15:05

Sud-est asiàtic. Una metròpoli qualsevol.11:30 del matí. Uns amics i tu esteu de turisme per la ciutat deixant-vos seduir pel que se us ofereixi. En agafar la gran avinguda, descobreixes davant teu –imponent- un dels edificis més alts del planeta. Tu no vols passar per alt l'oportunitat d'anar-hi i mires de convèncer als qui van amb tu. Però la proposta d'arribar-se fins a la terrassa-mirador del darrer pis no triomfa. Tanmateix, tu vols anar-hi tan sí com no. De manera que quedeu en retrobar-vos d'aquí dues hores al lloc d'ahir i et disposes a emprendre la teva aventura.

T'hi aproximes adelerat mentre no pots deixar de mirar enlaire. Es inevitable badar la boca com un babau. Travesses els jardins que l'envolten i et deixes engolir pels accessos del que ja et sembla un palau. Localitzes on són els ascensors, amples i lluents, i et fiques a dins amb el grup que esperava per pujar.

Dins l'ascensor, en un racó, veus una mare amb el seu fill en braços. T'hi fixes bé i t'adones que aquella dona és la teva mare, i el que és en els seus braços ets tu. Més enllà de la primera sorpresa, contemples la relació entre vosaltres dos: les mirades, els braços, les boques, els sons...

L'ascensor s'atura i obre les portes. Aquella dona amb l'infant baixen aquí. Els segueixes amb la mirada però un grup d'adolescents que entra atrau ara la teva atenció. Parlen més alt del compte, s'empenten entre ells, riuen... I descobreixes que allà hi ets tu amb els amics de sempre. Et contemples i et descobreixes: com et mous, el que dius, com busques ser un més sense deixar de ser tu...

L'ascensor torna a aturar-se i aquells adolescents enfilen passadís enllà fent lloc a altres persones. Aquest cop et fixes en una parella. Hi perceps un vincle especial. Entre ells es veu confiança. I t'adones que un d'ells ets tu, ja adult, i l'altre, la persona que més estimes. Els mires, et veus... i somrius.

Per fi has arribat a dalt de tot. Amb tu surt algú més que, de fet, hi era des del començament. Tots dos us aproximeu al mirador que és a pocs metres. Davant de la immensitat del que veus i de la densitat del que has viscut, et surt dir per a que et senti el qui és al teu costat: "Gràcies, Senyor".

T'animaries a reprendre aquesta visualització donant temps per a gaudir del que sents?